

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΟΤΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΥΠΟΣ",
ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3, ΑΘΗΝΑ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ταχτικοί συντάκτες: Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ, ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟ-
ΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διαχειριστής: Η ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΥΠΟΣ",

"Όσα γράμματα ενδιαφέρουν τη Διαχείριση πρέπει
να διευθύνονται:

«ΕΤΑΙΡΙΑΝ «ΤΥΠΟΣ» Σοφοκλέου: 3, ΑΘΗΝΑΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Για την Ελλάδα

δρ.	20	τό χρόνο.
>	10	τό εξάμηνο
>	5	τό τρίμηνο.
£	1	τό χρόνο
£	0,10	τό εξάμηνο
§	5	τό χρόνο
§	3	τό εξάμηνο

Για την Αγγλία και Αίγυπτο

Και για τα άλλα μέρη ανάλογα

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΑΝΑΨΕ και κόρωσε ο πόλεμος κατά της Δημοτικής στη Σύμνη και στην Πόλη. Ο Σχολαστικισμός αγριώνει κρατερότατα. Φυσικώτατο αυτό, το περιμέναμε και για τούτο δε μας ξάφνισε ούτε μας ξαφνίζει καθόλου. Πρόκειται να φύγει ο Τούρκος από τη Σύμνη και από την Πόλη, κ' οι δασκάλοι, οι καημένοι, το βλέπουν πως σά φεύγει ο ένας ζυγός, των αδινάτων αδύνατο να μείνει ο άλλος. Οι άνθρωποι σε κείνα τα μέρη θέλουν να χαρουν άκρια τη λευτεριά τους, κι όχι μισή. Αυτό διαστάνονται οι δασκάλοι και τρέμουν. Και για τούτο ή λύσσα τους κατά της Δημοτικής έφτασε στο κατακόρυφο. Μα τι σημαίνει; Είναι μοιρόγραφο να πέσουν, και γλήγορα μάλιστα, και τα τελευταία ταμπούρια του Δασκαλισμού κ' έτσι ο Έλληνισμός, γιορτάζοντας μεθαύριο τα εκατόχρονα της λευτεριάς του από τον Τούρκικο ζυγό, να γιορτάσει μαζί και τον ψυχικό και πνευματικό του ξελευρωμό.

ΜΑΣ γράφουνε από τη Μιτυλήνη «πολλοί που διαβάζουν το «Νουμά» και τον έχτιμούν» παράνοια που δεν κρατήσαμε την υπόσχεση που δώσαμε στο πρώτο φύλλο μας, πρόπερσι, πως θα ξανατυπώνουμε στις στήλες του καινούριου «Νουμά» από τους παλιούς τόμους τον «ὄ,τι ποιήμα, δράμα, άρθρο κλπ. θαρούμε πως μπορεί να διαβαστεί ειχάριστα». Και μās ρωτούν: «Γιατί δεν κρατήσατε το λόγο σας; Δε θα εΐτανε καλό μαζί με την άλλη διαλεκτή σου ὕλη, να ξανατύπωνες από τους παλιούς σου τόμους και κανένα άρθρο ή μελέτη, του Ψυχάρη, του Έφταλιώτη, του Παλαμά κλπ. για νάν τους διαβάσουμε και μείς οι νέοι;»

Έχουνε δικιο τα παιδιά. Όπως όμως είναι ο «Νουμάς» σήμερα, μόλις και με δυσκολία μπορεί να έπαρξεί για την ταχτική, την τρεχούμενη, να πούμε, ὕλη του. Για να γίνει αυτό που ζητούν, πρέπει ναύξήσουν οι σελίδες του «Νουμά»—πράμα που θα γίνει σίγουρα, αν μεγαλώσει ο κύκλος των συντρομητών του. Έτσι, αν ο καθένας από τους σημερινούς συντρομητές μας φροντίσει να γράψει κ' ένα μονάκ' άκόμα συντρομητή, ο «Νουμάς» θαρχινήσει να βγαίνει με περισσότερες σελίδες και θα μπορεί ναφιερώνει δυο και τρεις σελίδες σε κάθε φύλλο του για κείνο που ζητούν τα καλά παιδιά της Μιτυλήνης.

ΩΣΤΟΣΟ ή άγγελία που κυκλοφορεί με το σημερινό μας φύλλο, μπορούμε να πούμε πως έρχεται να κάνει, από μια μεριά πάντα, κείνο που ζητούν τα παιδιά της Μιτυλήνης, αφού τα τρία δράματα του Ταγκόπουλου πρωτοτυπωθήκανε στους παλιούς τόμους του «Νουμά» κι από κει τραβηγήκανε σε λιγοστά αντίτυπα—έξω από το «Στην δξάπορτα» που πρωτοτυπώθηκε στην Αλεξάνδρεια—και σε λίγο καιρό δεν απόμεινε αντίτυπο. Ό,τι γίνεται λοιπόν σήμερα με τα δράματα του Ταγκόπουλου, ίσως γίνει αύριο μεθαύριο και με άλλα έργα, τυπωμένα στους παλιούς τόμους του «Νουμά», που αξίζει νάν τα διαβάσουνε κ' οι νεώτεροι.

ΜΑΣ στάλθηκε ένα βιβλίο πολύ καλό. Ο τίτλος του: «Βασίλ. Ι. Σταματέλου, επιθεωρητού Δημ. σχολείων Πατρών.—Η γλωσσολογική μεταρρύθμιση και το πρώτο σχετικό διδασκαλικό συνέδριο στην Πάτρα.—Στοιχειώδεις οδηγίες για τη γραμματική διδασκαλία και χρήση της Δημοτικής». Το βιβλίο είναι γραμμένο στην «Κρατική δημοτική» (έτσι, θαρούμε, πρέπει να λέμε τη Δημοτική ποιήσαμε το Κράτος στα σχολεία, κι όχι μιχτή, γιατί μιχτή δεν είναι) κι αξίζει να διαβαστεί απ' όλους τους δασκάλους. Το αντίτυπο που μās στάλθηκε έχει ιδιόχειρη άφιέρωση του συγγραφέα: Στη Διεύθυνση του Κήρυκα της Δημοτικής Νουμά». Καλός κι αυτός ο χαρακτηρισμός.

ΟΙ λεπτομέρειες του Λαχειοφόρου Δανείου που δημοσιεύουμε στο εξόφυλλο του σημερινού μας φύλλου μιλοῦν εύγλωττότερα, με το ξερό άράδιασμα των όρων του, από κάθε πολύλογη σύσταση. Το Δάνειο αυτό πρέπει να σημειώσει πανηγυρική έπιτυχία, όχι μόνο για λόγους πατριωτικούς, μα και για λόγους καθαρά προσωπικούς. Εκείνος που θα πάσει μια ή περισσότερες όμολογίες, θα όφελήσει πρώτα πρώτα τόν εαυτό του, την τσέπη του, και ύστερα το Κράτος, που σ' αυτήν είδικώς την περίπτωση παρουσιάζεται ως φιλόστοργος γονιός που θέλει το καλό των παιδιών του. Είναι, να πούμε, το Κράτος ο πατέρας που λέει στα παιδιά του:

—Έλατε, από το μιστό, παιδιά μου, που παίρνετε, δίνετε και σεις κάτι τι κάθε μήνα για να μεγαλώσουμε το σπίτι μας, να μās δίνει μεγαλύτερα εισοδήματα κ' εγώ αυτό το κάτι τι θα σάς το γυρίσω αύριο διπλό και τριδιπλό, απ' τα εισοδήματα του μεγάλου σπιτιού μας....

Ποιο παιδί δε θακούσει τόν πατέρα του και ποιός πατέρας δε θακούει πρόθυμα το παιγγί του;